

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

12 iuliu st. v.

24 iuliu st. n.

Ese in fiecare duminecă.

Redacțiunea în
Közép-uteza nr. 395.

Nr. 23.

A N U L XXIII.

1887.

Pretul pe un an 10 n.
Pe $\frac{1}{2}$ de an 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de an 2 fl. 70 cr.

Pentru România pe an 25 lei

Cocostercul rob.

(Arany.)

Singur, intristării pradă,
Cocostercul stă 'n ograda;
Cum s'ar duce ș-ar străbate
Peste mări in depărtare!
Dar el are
Aripele retezate.

Stând intr'un picior, mocneșce,
După-ce i se ureșce,
Jos celalt picior il lasă,
Tot le schimbă ... ce să facă,
Ca să trăcă
Vremea care il apasă?

Lângă aripi pus-a ciocul,
A privi, nu-l értă locul:
Zid inalt in ori-ce parte!
Ce folos că e dorință,
Nu-i putință
Ca să védă mai departe.

Nici de-a cerului privire
Nu mai are multămire,
Căci pe sus trec rânduri, rânduri,
Cocosterci spre plăuri lini.
El remâne
Năpustit in triste gânduri.

Tot aştepță aştepță aştepță.
Pôte sôrta i se 'ndréptă
Și aripele i-or creșce,
Vesel cătră cer să sbore,
Unde 'n sôre
Libertatea 'mpărătescă.

Tarina e osilită
Și de cocosterci lipsită,
Bietul numai el remâne,
Ca un rob in jale mare
Si pe care
Ca 'ntr'o cușcă 'nchis il ține.

Âncă se mai văd cueore.
Dar și eles-s călătore,
Stă, ia dênsela nu cată,
Căci el intelege bine
Pe sus cine
Plécă 'n țără depărtată.

Totuș face o 'ncercare,
Nu cumva de-ar fi in stare
Să se 'nalte. E zadarnic!
Aripi are cu putere,
Dar durere!
Penele-s tăiate-amarnic.

Cocosterc, sérman de tine,
Indeșert te-asteptă la bine,
Penele n'o să-ți mai crească,
Până 'n érnă chiar de-ar creșce,
Le ciunteșce
Cruda mâna omenescă!

M. Pompiliu.

Iléna Simidiana.

(Urmare.)

Er celalalt, dise și el:

— Fêt-frumos, fêt-frumos, vin'o de me
scapă de idolul astă de vrăjmaș, și-ți voi da
un telegar fără splină, care se numeșce Galben-de-
sore.

Fata intrebă pe cal, pe care din amêndoai să
scape; ér calul i dise să scape pe cel ce i făgăduise
să-i dea pe Galben-de-sore, că este un cal mai har-
nic decât dênsul, fiindu-i frate mai tinér. Atunci
unde se repeđi fata la smëul celalalt cu paloșul și
dintr'o lovitură il făcu in doue bucăți!

Smëul, déca se vedu scăpat, imbrățișă pe mân-
titorul seu și-i multămi; apoi merseră acasă la dêns-
ul ca să dea lui fêt-frumos pe Galben-de-sore, după
cum se făgăduise. Muma smëului nu mai putea de
bucurie când vedu pe fiu-seu téfer, și nu mai știea
ce să facă ca să mulțumescă lui Fêt-frumos că-i scă-
pase copilul dela mórite.

Fata impératului aréta dorință că are de a se
odihni de ostenela drumului ce făcuse. I dară o
cămară și o lăsăra singură. Ea, prefăcendu-se că
voeșce să ingrigescă de cal, il intrebă déca are să i
se întemplete ceva; și calul i spuse ce are să facă

Muma smëului pricepă că aici la mijloc se jocă
vre-o drăcie. Ea spuse fiului seu că voinicul ce-l
scăpase de primejdie trebue să fie fată, și că o ase-
menea fată viteză ar fi numai bună să o iea el de
soție. Fiul seu dicea că odată cu capul nu putea el
crede una ca asta, fiindcă nu se putea ca o mână
femeiescă să resucescă paloșul aşă de bine cum facea

Făt-frumos. Atunci muma smăului dise că are să facă cercare. Pentru aceasta puse sâra la capul fericărui din ei câte un mănuchiu de flori: la care se vor veștedi florile, acela este bărbat, și la care vor remâne verdi este femeie.

Fata impăratului, după povata calului, s'a sculat peste năpte, cam despre țiuă, când somnul este mai dulce, și, pîspîs, în vîrful degetelor, intră în cămara smăului, i puse mănuchiul seu de flori, luă pe al lui și punându-l la capul patului seu, se culcă și dormi dusă.

Diminetea cum se sculă smeōica, se duse într'un susflet la fiul seu și veđu florile veștede. După ce se sculă și fata impăratului, merse și la densa și vădend că și ale ei se veștejise, tot nu cređu că este voinic. Ea dicea fiului seu că nu se putea să fie bărbat, fiindcă vorba i eurgea din gură ca mierea, boiul i era aşă de gingaș, încât iți venia să o bei într'o bărdăcuță de apă, perișorul subțire și stofos i cădea pe umeri în unde, fața-i are pe vino-ncoce; ochii aiă marii, frumoși și vioi de te bagă în bôle, mănușita aiă micuță și piciorul ca de dină, și în sfîrșit totul nu putea să fie, decât fată, măcar că se ascundea sub tólele cele voinicești. Apoi hotărîră să mai facă o incercare.

După ce-si dară bună diminetea, după obiceiu, smăul luă pe fată și merseră în grădină. Aci smăul i arăta tóte felurile de flori ce avea, și o imbiă și pe densa să le mirose. Fata impăratului iș aduse aminte de poveștele celului, și cunoscând violența, dise cam răstătit, de ce l'a adus în grădină de diminetea ca pe o femeie să-i laude florile cu niște vorbe seci, pe când ar fi trebuit să mărgă mai întîiu la grajduri să vădă cum se ingrijesc p'acolo de cai.

Aușind acestea smăul, spuse mă-sei, dară ea nici acum nu putea să cređă că este băiat. În cele mai de pe urmă smeōica se vorbi cu fiul seu să mai facă încă o 'ncercare; dise fiului seu să ducă pe Făt-frumos în cămara cu armele, să-l imbie să-si alégă ceva de acolo și de va alege vre-o armă din cele impodobite cu nestimate, să știe de bună semă că ea este fată.

După prânz smăul duse pe Făt-frumos în cămara cu armele. Aci erau rînduite cu meșteșug tot felul de arme: unele impodobite cu nestimate, altele numai aşă fără podobe. Fata impăratului, după ce se uită și cercetă mai tóte armele, iș alese o sabie cam ruginită, dară cu ferul ce se incovoiă de se facea covrig. Apoi spuse smăului și mumei sale că a două di vră să plece.

Când audî muma smăului ce fel de armă iș alese, se da de césul morții că nu putea descoperi adevărul. Ea spuse fiului seu, că de și pare că este băiat, după apucăturile lui, dară este fată și încă de cele mai prefaçute.

Déca văđu că n'are incotr'o, merseră la grajd și i dederă pe Galbén-de-sore. Si după ce-si luă remas bun, fata impăratului iș cătă de drum.

Încă pe cale fiind și silind să ajungă, calul dise fetei:

— Stăpână, până acumă m'ai ascultat la ori-ce i-am dis și tóte ția mers bine. Asculta-mă și de astă-dată și nu vei greși. Eu sunt bătrân de aci năiente; și mi-e să nu poticișc. Ia pe frate-meu Galbén-de-sore, și să călătoră mai departe cu el. Incredere-te lui, cum te-ai increduț în mine, și nu te vei căi. El este mult mai tinér decât mine și mai sprinten și te va invăță ca și mine ce să faci la vreme de nevoie.

— Este adevărul că am isbutit ori de câte-ori te-am ascultat. Si déca n'as șei cătă ai fost de credincios tatălui meu, de astă-dată nu te-aș ascultă.

Me voi increde înse fratelui teu ca și tie, după ce-mi va dovedi că-mi vră binele.

— Incredere-te, stăpână, dise Galbén-de-sore, căci voi fi măndru să incalce pe mine o viteză ca tine, și apoi me voi săli ca să nu simți lipsa fratelui meu, fiindcă voi să-l scutesc și pe dênsul, sérmanul, că e bătrân, de necazurile și primejdiiile călătoriei ce vei să faci; pentru că trebue să ști, peste multe nevoi și să dai și multe primejdii ai să intălnesci. Dară cu vrarea lui Dumneșteu și de me vei ascultă, pe tóte ai să le birueșci și să le scoți la capăt bun.

Fata impăratului incălecă apoi pe Galbén-de-sore, și se despărțește de calul ei, lacrimând. Merseră, merseră, cale lungă depărtată, când, fata impăratului zări o cosiță de aur. Oprî calul și-l întrebă dacă este bine să o iea, ori s'o lase locului. Calul i respunse: de o vei luă, te vei căi; de nu o vei luă, erăs te vei căi; dară mai bine este să o iei. Fata o luă, o băgă în săn și plecă înainte.

Trecută déluri, trecută munți și văi, lăsară în urmă păduri dese și verdi, câmpii cu flori de cari nu văduse fata, isvoră cu ape limpede și reci, și ajunseră la curtea impăratului celui mare și tare.

Ceialalți fii de impărați cari slujiau acolo, i eșiră înainte și o intimpinăram. Ei nu se puteau deslipi de densa, căci și vorba-i și lața i erau cu lipiciu.

A două-di se înlațisă la impăratul și spuse pentru ce a venit. Impăratul nu mai putea de bucurie că-i sosise aşă voinic chipeș și drăgălaș. I plăcea pre mult respunsurile ce primiă la întrebările lui, se vedea că de colo că vorbea cu înțelepciune și supunere. Vădend impăratul un tinér aşă de cuminte, prinse dragoste de el și-l luă pe lângă dênsul.

Fata de impărat nu se putu imprijetini cu toți ceialalți fii de impărați, fiindcă cei mai mulți erau năzuroși, tembeli și deșuchiați; eră ei prinseseră pismă pe densa pentru acesta; și pentru că văduse că impăratul o luă în nume de bine, i purtau sămbetele.

Intr'una din dile ea iș găti bucate singură și sedea la măsă, când, doi din ceialalți fii de impărați veniră să o vădă. Sejură deci cu toții și măncără. Atât de mult plăcură acestor fii de impărați bucatele, încât iș lingea și degetele când măncau. O laudără pentru meșteșugul de a face bucatele, și șiseră că de când sunt ei nu mai măncaseră aşă bucate bune.

Cum se intălniră aceștia cu ceialalți fii de impărați, le spuseră că au fost la măsă la fiul de impărat venit decurând, că au măncat cum nici impăratul nu mănâncă și că bucatele au fost gătite de dênsul.

Atunci toți fii de impărați se alegară de densa să le gătescă într'o di ea bucatele. Si etă că tocmai în diua aceea bucătarii curții se imbătaseră să nu șieu ce să facuseră, căci nici focul nu era să facut pe vatră. Si aşă, rugătă fiind cu stăruință, se apucă și ea de găti niște bucate înfricoșate. Când le aduse pe măsă la impăratul, acesta nu se putea sătura măncând. Er déca chemă pe bucătar și-i dete poruncă că tot astfel de bucate să-i gătescă, el spuse cine a gătit în diua aceea. Impăratul remase pe gânduri.

Apoi veniră și ceialalți fii de impărați și spuse impăratului că fiul impăratul de curând venit s'ar fi laudat la un chief ce au săcăt cu toții, că știe unde este Iléna Simdiana, cosiță de aur, câmpul înverdește, florile 'nfloresc, și că are o cosiță din cosiță ei. Cum audi impăratul aceste, poruncă să-l cheme și indată i dise:

— Tu ai șciut de Iléna Simdiana și mie nu mi-am spus nimic, măcar că ția-mi arătat dragoste și te-am cinstit mai mult decât pe ceialalți.

După ce ceru și văđu cosiță de păr, i dise:

— Poruncă impărătescă să știi că ai să-mi aduci pe stăpâna acestei coști; căci de nu, unde-ți stau talpele, îți va sta și capul.

Biată fată de impărat se cercă să dică și ea ceva, dară impăratul i-tăia cuvîntul. Apoi se duse de spuse calului cele ce se intemplieră. Calul i-dise:

— Nu te speră, stăpână. Astă noapte chiar frate-meu mi-a adus respuns, că pe stăpâna coștiei a furat' un smēu: că ea nu voeșce nici în ruptul capului să-l iubescă până nu-i va aduce erghelia ei de epe: și că smēul îs bate capul cum să-i implinescă dorința. Ea este acum în smârcurile mărilor. Du-te la impăratul și cere să-ți dea douădeci de corăbii și ia marfă de cea mai frumosă de pune într'ensele.

Fata de impărat nu aștepta să-i dică de două ori și se duse drept la impăratul.

— Să trăești luminate impărate, și să-ți fie față cinstită. Am venit să-ți spun că slujba cu care m'ai insărcinat o voi plăti și după ce se intemplieră de corăbii și bani ca să cumpăr marfa cea mai frumosă și mai scumpă ca să pun într'ensele.

— Să se facă aşa precum dici tu, numai să-mi aduci pe Iléna Simdiana, i respunse impăratul.

Cum se gătiră corăbiile cu marfa și fata de impărat impreună cu Galbén-de-sore intră în cea mai frumosă și plecară. Nici vînturi, nici valurile mării nu putură să le stea impotriva și după o călătorie de câteva săptămâni ajunseră la smârcurile mărilor. Acolo stătuță. Fata impăratului și cu Galbén-de-sore esiră la uscat și amblau pe termuri: înse când esiră, luară din corabie o păreche de conduri cusute numai cu fir și impodobiți cu petre nestimate. Tot amblând pe aci, zărișă niște palaturi, cari se învertiau după sôre, și o luară într'acolo. În cale se întâlniră cu trei rôbe de ale smēului, cari păziau pe Iléna Simdiana. Cum vîdūră ele condurii, li se surgeau ochii după dênsii: eră fata impăratului le spuse că este un neguțător, care a rătăcit drumul pe mare.

Intorcându-se rôbele, spuse dominei lor cele ce vîdūră: eră ea zărise de pe ferestă pe neguțătorul: de cum il ochi, incepă să-i tăcăe inima, fără să știe de ce; și eră bună bucurosă de a pute scăpă de smēu, mai cu sémă că nu eră atunci acolo; fiindcă-l trimisese ca să-i aducă herghelia ei cu epele.

După ce ascultă cele ce-i spuse rôbele, se duse la neguțător care aștepta la portă, ca să vîdă și ea condurii; dară după ce audi dela neguțător că are în corabie marfă și mai scumpă și mai frumosă, se indu plecă de rugăciunile neguțătorului și pofti să mărgă să-i vîdă marfa: ajungând la corabie și tot alegând la marfă, nu băgase de sémă că lopătarii depărtașă corabia dela uscat și dând Dumnezeu un vînt bun, corăbiile mergeau ca săgeță: când se pomeni în mijlocul mării, Iléna Simdiana se presăcă că-i pare reu și prinse a certă pe neguțător că o incelase. Eră în sufletul ei rugă pe Dumnezeu să-i ajute a scăpă de iasma de smēu.

Ajunseră cu norocire la term, când, ce să vedi! drăcoica de muma smēului, cum audi dela rôbe că pe Iléna Simdiana o furase un neguțător și fugă cu dênsa cu corăbiile, se luă după ei: și ajungând la term, o vîdūră venind după dênsii ca o leóică, cu o falca în cer și una în pămînt, și aruncând văpaia din gura ei ca dintr'un cupitor.

Cum o vîdū Iléna Simdiana, înțelese că e sgripătorică de mumă a smēului, spuse neguțătorului, cu care eră călare pe Galbén-de-sore, și incepă a plângere cu foc.

Fata impăratului întrebă pe Galbén-de-sore ce să facă că o dogoreșce văpaia ce ese din gura smēoicei, eră Galben-de-sore i respunse:

— Bagă mână în urechia mea cea stângă de scote greșia ce este acolo, și o aruncă inapoi.

Așă făcă fata impăratului. Apoi o luară iute la picior, pe când în urma lor se înălță de odată un munte de petră care atingea cerul.

Muma smēului facă ce făcă și trecă muntele, cărănduse din colț în colț și să-țe tii după dênsii! Vîdend Iléna Simdiana că eră să-i ajungă, spuse neguțătorului: eră acesta. după ce se înțelese cu calul, scosă din urechia lui cea drăptă o perie și o aruncă inapoi. Indată se făcă o pădure mare și desă de nu putea să trăcă prin ea nici puiu de fără.

Muma smēului rōse din copaci, se agăță de ramure, sări din vîrf în vîrf, se trecuă și tot după dênsii, alergând ca un vîrtej. Décă vîdūră că și de astădată amblă să-i ajungă, fata impăratului întrebă eră pe cal ce să facă, și acesta i-dise să ia inelul de logodnă ce se astă in degetul Ilénei Simdianei și să-l arunce inapoi. Cum aruncă inelul, se făcă un zid de cremene până la cer.

Muma smēului décă vîdū că nu se poate urca pe dênsul și să trăcă dincolo, nici să rōdă din acest zid, nu mai poate de ciudă și cum eră de cărănată și amărită: se urcă și ajunse cu gura la gaura ce lăsase inelul să remâna, și suflă văpaie din gura ei cea spusă că de trei césuri ca să-l ajungă și să-i părjolescă: dară ei se așezără jos la rădăcina zidului și nu le păsă nimic de focul smēoicei.

Smēoicea suflă ce suflă, și décă vîdū că nu poate să-i prepădescă, nici să pună mâna pe dênsii, plesnă fieră intr'enă de necaz, cădu și crepă ca necuratul: eră ei așteptără până să moră bine, apoi neguțătorul băgă degetul în gaura inelului, după cum il invetăse Galbén-de-sore, și zidul peră ca și cum n'ar fi mai fost și-i remasă inelul în deget. După ce se uită la stîrvul smēoicei și făcă haz de dênsul, il lăsă corbilor și porniră mai departe, și merseră, și merseră, până ce ajunse la curtea impărătescă.

Ajungând, se înfățișără la impăratul; acesta primi cu multă cinste pe Iléna Simdiana. El nu mai putea de bucurie, și se îndrăgostî de dênsa de cum o vîdū. Eră Iléna Simdiana se căină și se întristă în sufletul ei că n'avea triște. Cum, se poate — dicea ea, — să ajungă pe mâinile unora și altora, pe cari nu putea să-i vîdă de urîi ce-i erau. Inima și ochii ei eră tot la Fétul frumos, care o scăpase din mâna smēului.

Când înse o silă impăratul ca să se cunune cu el, ea i-dise:

— Luminate impărate, să-ți stăpâneșei impărăția cu norocire: dară eu nu me pot mărită până nu mi s'o aduce herghelia de epe, cu armăsarul ei cu tot.

Auind astfel impăratul, chemă indată pe fata de impărat și-i dice:

— Să te duci să-mi aduci herghelia de epe cu armăsarul ei cu tot a iubitei mele; căci de nu, unde-ți stau picioarele, îți va sta și capul.

— Pré mărite impărate! m'ai insărcinat cu o slujbă care abia am săvîrșit-o, fiindu-mi capul în joc. Ai la curtea Măriei Tale atâți viteji fi de impărați: și fiindcă toți te țin de om drept și cu frica lui Dumnezeu, eu socotesc că ar fi cu dreptul ca să dai la altul acesta slujbă. Ce me știi eu face, și de unde să-ți aduc eu herghelia ce-mi poruncești?

— Nu știi eu. Din pămînt, din erbă verde, să te duci să-mi aduci herghelia, și să nu îndrăznești a mai dice nici o vorbă măcar.

Atunci fata impăratului se inchină și eșă. Ea se duse de spuse lui Galbén-de-sore ceea-ce i se poruncise. Eră calul i respunse:

(Finea va urmă.)

P. Ispirescu.

Kamadeva*

 Cu durerile iubirii
Voind sufletu-mi să-l vindic,
L'am chemat în somn pe Kama —
Kamadeva, șeul indic.

El veni, copilul mândru,
Călăind pe-un papagal,
Având zimbul fătănic
Pe-a lui buze de coral.

Aripi are, er in tolbă-i
El păstrăză ca săgeți,
Numai flori inveninate
Dela Gangele măreț.

Puse-o flôre-atunci in arcu-i,
Mă lovi cu ea in pept,
Si de-atunci in ori-ce nöpte
Plâng pe patul meu deștept.

Cu săgeță-i otrăvită,
A sosit ca să mă certe,
Fiul cerului albastru
S-al iluziei deșerte.

M. Eminescu.

Originea și ființa nihilismului in Rusia.

— Studiu istoric. —

(Urmare.)

 Nenorocirea a adus cu sine, că tomai intr' acest timp de desbinare se resculără Polonii și se călăra în piciore de cătră Murawiew, călăul cel mai brutal. Comitetul național din Varșovia pără tinerețului rusesc un ideal de organizație revoluționară și țarul devenind neincredetor, și condus fiind pe căi rele de cosilieri netrebnici, stătu locului pe calea reformatorică incepută, și-si luă refugiu erăs la despotismul independent de mai înainte, care, după cum ni-e cunoscut, se meliorează în Rusia numai prin asasinat.

Acuma avea nihilismul lucru ușor. Din origine ceva nesigur, el era până acu numai o respingere a stării politice și sociale, o vînare după libertatea personală și ură contra amplioatismului corrupt. Acuma căpăta el un conținut sigur, un program. El proscrise dinastia, pune în contra democratismului anarchia ca idealul seu așteptat, și declară nimicire statului ca o chemare a societății. Societăți mici făceau comploturi, și căstigau din tōte părțile proseliți. Societatea »Sembla i Wolja« datază deja din timpul acela, — și numerul atentatelor contra lui Aleșandru II incepe cu cel al lui Karakasow, ca să se sfîrșească după deci de ani cu tragedia grozavă dela canalul Catarinei din Petroburg, unde a jucat dinamitul o rolă aşă de inspăimântătoare.

Un intuneric zace până în diua de astăzi asupra organizației propagandei nihilistice. Unde-și are ea reședința sa, și unde căpăteniile sale? Să fie ore aşă numitul comitet executiv o reoglindire de depositore a comitetului național polon din anul 1863, un simbure sigur, pe lângă care să se grupeze categorii an-

* Kamadeva este în Mitologia Indică șeul amorului. Tatăl seu este Cerul, er Maică-sa Ilusia. În figurare se infățișeză totdeuna călăind pe un papagal, cu un arc făcut din trestie de zăhar, cōrdă arcului formată din albine, er săgețile din florile trandafirii ale arborelui Amra.

mite? Au nihilistii statute? Si cât de mare să fie ore numerul permanent al trupei revoluționare, asupra căreia să dispună comitetul executiv?

Dară la tōte întrebările aceste n'avem nici un respuns hotărît. Un număr pre mare de persoane, suspionate de nihilism, ba cari au și mărturisit participarea lor la acesta, s'a condamnat într'acești șese-spredece ani din urmă de tot felul de tribunale militare, și s'a trimis la Siberia, său s'a spenđurat. Totdeuna cugetau judecătorii a fi stérpit cu cățiva vinovați singuratici, capurile acestei revoluții grozave. Dară ca și la capurile Hydrei, unul se decapiteză, și sute altele cresc in loc. Si pe lângă acea se ivește acăsta medusă revoluționară când aice, când acolo, când in sudul când in nordul mărei impărații, când in orașe, când in sate.

Cam înainte de dece ani a inceput nihilismul a bē sânge. Netschajew, un conspirator, ucide un polițist, care s'a virit într'o adunare nihilistică, și fugă in Elveția, dară de acolo l-au espedit peste granită, și de-atunci a dispărut. Aceasta a fost criza. Căci până atunci nu s'a fost făcut nihilismul vinovat de vîrsare de sânge. De acu înainte păsește el in alegera de mijloce neieritate cu o rapiditate infiorătoare.

E o deosebire intre nihilismul înainte de expedarea lui Netschajew, și după expedarea lui, tot aşă, ca și intre un revoluționar teoretic, și un luptător de baricade, intre studentul blasat Bazarow, pe care-l pune Turgenjew ca tip nihilistic înaintea nostră in romanul seu »Părinți și fii«, și intre smintul Neschanow, din romanul seu »Tera cea nouă«, eșit la lumenă cu cincispredece ani mai târziu.

In Petroburg fulgeră o impușcătură de pistol. Nihilista Wjera Sassulitsch vulneréază greu pe măestru polițiștilor Trepow, chiar in biroul lui. Guvernatorul rusesc crede a vedé într'ënsa o eroină, căci n'a vîdut până acu o revoluționară, și âncă lăcend aşă ceva. El o achiteză și ea fugă in Elveția. — Etă că trăsnește in cetatea universitară Charcow din sudul Rusiei. Guvernatorul Krapotkin, renturnat dela un bal, se scaldă ca cadavru in sângele seu. Resbelul turcesc a prefăcut de tot esteriorul nihilismului, și din resistința sa pătimășă contra despotismului l-a făcut el a-l atacă pe acesta chiar in mod sângeros.

Cât de nevinovat, ca și un joc cu formalități esteriore s'a părut nihilismul cam după anul 1860! Să amintim numai renumita ordinațune a guvernorului general Ogarew din Nischnei-Nowgorod, in care jocă nihilistele pentru primadată o rolă. Acea sună: »Am observat, că se arată din când in când pe strădele din Nischnei-Nowgorod femei și copile, cari pörtă un costum deosebit, atribuit de regulă aşă numitelor nihiliste, constătător dintr'o pălărie rotundă, pérul tăiat scurt, ochiali albatri, pörtă o căpătu (baochlyk) și sunt bătătore la ochi din lipsa erino-linei etc.«

Ordonanța acăsta datează din anul 1867. Si dece ani mai târziu, după resbelul oriental, care s'a inceput cu scopul de a delătură revoluțunea, și a produs contrarul, căci a dedat-o pe acăsta mai tare cu uciderea și vîrsarea de sânge — ce schimbare grozavă. Persoanele cele femeiesci din Nischnei-Nowgorod s'au pretăcut in hiene și mergând la Zürich și Geneva, sub pretecstul, de a se supune studiilor medicinale, au invățat arta revoluționii. Wiera Sassulitsch e o nulă fată cu Sofia Perowska, complicea la uciderea țarului din 13 martie.

Incepând nihilistii mai întîiu a-ș ridică mâna contra amplioaților urgisiți, său contra unui Trepow și Kapotkin, etă că o ridică contra țarului insu-și. Solowiew impușcă asupra monarchului, care se preumblă fără grija in alele palatului de érnă, și nenii-

M'A ZDĂRIAT PISICA.

merindu-l, fugăreșce victima sa ca pe o sălbăticime pe cărările acoperite cu nea încolo și încóce, până ce alergă doi cozaci și fac capăt acestei vînătore neomenose, prindând pe asasin. Nu mult după acea se submineză calea ferată dintre Moscova și Kursk, cu scopul de-a aruncă în aer trenul, care avea să aducă pe țarul din Livadia la Moscova. Chiar în palatul de érnă însuș esplodează direct sub sala de mâncare o încarcătură de dinamit, și numai o intemplare norocosă îl scapă pe țar. O panică cumplită umple totă Rusia. Până unde ajunge brațul nihilismului? Are el creaturele sale chiar și în palatul imperial? Si nu sunt mijloce a-l înfrâna?

Se denumește un dictator în persona lui Loris-Melikow. Poliția nu dörme nici di nici nöpte. Dară ca și ceva nedelăturabil, nihilismul nu se poate surgrumă. Ba și în contra lui Loris-Melikow însuș se îndreptă revolverul nihilistului Mlodetzky. Proclamații revoluționare cresc din pămînt ca ciupercile. Se descopere o tipografie secretă. Dece altele continuă lucru inceput. Nihilismul e aice și acolo, în tot locul. Si în 13 martie 1881 îl ajunge pe țar sorrtea. Bombe de dinamit crăpă sub trăsura lui, pecând se intorcea dela manegea lui Michail, și-i sfarmă corpul bucăți.

Și ori câți dintre vinovați se spenđură, nihilismul rămâne neatacat în terorismul seu înfricoșat. Se pare că întréga Rusia e cuprinsă de dënsul, înțând dela bordeiul mojicului până sus în odăile curților impărătești, dela casele preoților până în caserne. Sofia Porowska, care s'a spenđurat pe câmpia Smolenks din Petroburg, e o contesă, fiica unui senator și fost ministru. Isajew, complicele ei, e fețior de țaran, mai înainte iobag, și Mlodetzky, fiul unui usurariu jidovesc.

Inse în fine e tot atâtă, ori de vom stabilî limitele, în mijlocul cărora se rotește nihilismul. Antipatia societății contra regimului politic e isvorul mișcării nihilistice. Corupțiunea ampoaților a subminat ori ce autoritate.

La inceput avea și nihilismul ideale. El vorbiá de libertate, constituție, drepturi umane, etc. Inse dorul lui a inceput guvernul a-l potoli prin crută, i deportă pe nihilisti la Sibiria, și la intrarea lor acolo i salută mórtea ca victime sigure. De acea au devinut ei poftitori de sânge ca niște fere selbatece, doritori de resbunare până în estrem, și niște ucișăi, cărora vieta lor propriă li servește numai spre atâtă, a nimică alte vieți. Si desperarea e umplătore.

Astfel s'a vîrit nihilismul în toate stratele societății, și ș-a insușit toate mijlocele pe cari șciința, istoria și esperința i pot numai oferi. El nu numai că lucră cu dinamit și cu revolverul, nu numai că subminează strade întregi, el i-ș are și apostolii sei literari, cari otrăvesc cu o precauție rafinată toate instinctele cele bune din inima poporului.

Aceștia batjocoresc și fac rîs, trag în pulbere și desonorizează tot ce a produs marea literatură lumescă. Toți poetii mari, antecesorii și contemporani, se ocăresc din partea lor.

Furtul se declară ca ceva demn de omenire, și ucigașul i impletește ei o aureolă împregiurul frunții. Nihilistul de ați nu mai știe ce voiesce, el știe numai, ce nu mai voiesce. Spiritul seu e dobitocit, ochii i sunt încruntăți de sânge. El nu voiesce stat, nici morală, nici religiune, nici chiar pe sine însuș nu se voiesce.

Și fiindcă disprețește statul, din cauza creaturilor acestuia, fiindcă viața și libertatea Rușilor de ați depind dela tona tschinownicilor, fiindcă un cazac se pare a fi mai scump țarului decât o miile de ti-

neri doritori de progres, atât pe cale politică cât și spirituală, de acea a perdit nihilistul respectul față de instituții, față de omenii ceilalți și față de sine însuș.

(Incheiarea va urmă.)

Averchiu Macoveiu.

Poesii poporale.

Din Solnoc-Dobâca în Ardeal.

De când mândră te-am vădut,
Dómne dragă mi-ai cădut,
Da de când te-am sărutat,
Eu de-atunci nu te-am uitat;
Gura-i dulce ca mierea,
Ochii negri ca murea,
Nu te pot mândră uită.
Eu mândră de te-oi uită,
Să me bată Precesta;
De te-oi uită mândră eu,
Să me bată Dumneșeu
Cu norocul cel mai reu.
Hai mândră să dăm noroc,
Să sim noi tot într'un loc,
Hai mândră, ne 'mpăciuim,
La olaltă să vorbim;
Hai mândră să ne jurăm
Si-amêndoi să ne luăm.

Fire-ai bade blăstemat,
Décă bade m'ai lăsat,
Să n'ai bade nici un bine,
Décă m'ai lăsat pe mine,
Mult lucru de-mi remâne,
Uitându-me după tine;
Bade dorul dela tine,
Ca și-un vînt rece ce vine,
Care vine iute
Si strică flori multe,
Multe flori oboră
Din grădină afară,
Multe trandafire,
La frunză suhăre,
Multe ruji frumosă,
Care-s drăgostóse:
Așă și pe mine
Dorul dela tine.

Cu bărbatul beutor
Nu mâneci pită din cuptor,
Numai coleșe¹ din ăla
Si aceea-i mânca-o gălă.
Cu bărbatul, care-i câne,
Nu gândi, că-i trăi bine,
Decât în satul teu,
Să mânânci mălaiu reu,
Mai bine 'n téra străină
Cu pită și cu stănină².

Frunză verde flóre alésă,
Nu te supéră mirésă,
Că cu duna ta cea verde,
Mi te scôte dintre fete
Si te duce 'ntre neveste.

Culese de:

Laura Veturia Mureșian.

¹ Mămăligă.

² Clisă.

Școala de fete din Sibiu.

De lângă Crișul alb, în comitatul Arad.

Ați binevoit, dle Redactor, în nr. 25 al »Familiei« în rubrica nouătăilor a atinge pe scurt despre esamenul dela școala de fete din Sibiu. Eu, care din loc îndepărtat, ca părinte al uneia dintre elevele școalei, am călătorit anume să asist la esamen, cred că am cuvînt a me pronunță ca competent în materie. De altă parte cunoșcend eu zelul și interesarea stimatelor dame române pentru înaintarea culturii nemului și semenției lor, — me astfel orești-cum indemnat a cere putinloc de astădată în Salonul dvostre, spre a areă impresiunea ce a făcut asupra mea esamenul amintit; unele dintre stimatele cetătoare vor fi pote mame de fetițe școlare, deci vor ceta pote cu indoit interes şirele aceste.

Fetițele au respuns peste așteptare bine la toate întrebările ce li s-au pus; dșorele profesore și dnii profesori intr'adefără și-au pus totă truda și ostenela ca să facă măngăere și bucurie părintilor și publicului, care a asistat la esamen.

S'a pus — precum se vede — mare pond pe cunoștința limbei materne și cu tot dreptul: mai vîrtoș noi cesti din părțile ungurene, cari în limbagiu nostru întrebuițăm cuvinte și forme de expresiuni imprumutate dela poporele, cu cari trăim în coatingere cotidiană, avem mare trebuință a ni purifică limba de străinisme multe și a le înlocui cu cuvintele și formele adeverate, genuine. Limbagiu din școala din Sibiu e ușor și frumos, fluid, nu s'a vîrit multe străinisme întrînsul, înseși fetițele noastre de pe aicia il astă mai plăcut și de sine se ntelege — mai corect, deci i-l vor și conservă pecăt i-l vor putea.

Limba francesă, germană și maghiară asemenea li s'a propus prin profesori destri și specialiști; inspectorul reg. carele asemenea a asistat la esamen, incât pentru limba maghiară și-ar fi exprimat deplina sa îndestulire; eu cunosc și alte institute de soiul acesta și constat, că în privința limbei francese și germane, școala din Sibiu cuprinde loc între cele dintei școli; fetițe cari nu șiceau nici un cuvînt germanesc, după dece luni, la capitolul anului școlastic nu numai că înțeleg tot, dar sunt în stare și vorbi în dialoge mai scurte.

Tot asemenea rezultat s'a obținut și din celelalte obiecte de învîțămînt, începînd dela studiul religiunii până la cântare și pian, elevale emulau între sine a da responsuri fluide și precise, incât publicul nu se putea reține a nu lăudă a uneori chiar a aplaudă multe dintre eleve.

Lucrul de mâna parte, mare din resortul industriei de casă, a fost espus deosebi într'o sală spațiosă a școalei; eu tocmai nu me simt competent a me pronunță nici măcar în general asupra expoziției, dar am vîdut dame întreținîndu-se lung timp în sală de repetite ori, ceea ce me îndreptăsește a crede, că obiectele expuse le-a căstigat complacerea, precum adecă le-am și audit a se pronunță cu laudă atât asupra intregei expoziții, cât și asupra multor obiecte singuratic expuse.

Internatul a contribuit mult la succesul esamenului; 22 elevi interniște sub decursul anului școlastic au stat sub conducerea continuă a stimabilei dșore baroneșe Elena Pop, care — aşa se vede —

a șciut conduce internatul spre deplina îndestulire a părintilor și a susținătorilor institutului. Noi părintii ne măgulim noue înșine pentru acesta; au fost tîrte nimerit alese și dșorele profesore Brote, Filipescu și Stolojan, precum și guvernanta Gerich, care tîrte sunt în continuu cu interniste și — precum le cunoșcem, capabile, chiar destere a sta în fruntea unui institut ca și acesta.

Și fiindcă atinserăm internatul, poate că pe mulți va interesa a cunoșce mai deaproape și acest aședămînt al culturii noastre naționale, pentru aceea me incumet a-l și descrie în linii mai generale. Asociația transilvană pentru cultura poporului român, adecă acesta instituție binecuvîntată de Djeu și de omeni, cu spese mari într'o parte de frunte și la un loc acomodat și sănătes al cetății Sibiului, a redicat o clădire spațiosă cu două etaje — anume pentru o școală română civilă de fete cu internat; un edificiu pompos monumental acesta, ca și carele nu se preză astă în intrîga cetate. Școala civilă e de patru clase, dar »Reuniunea femeilor române din Sibiu« întreține în acest edificiu alte patru clase populare, ca și pregătitore la școala civilă și cari deci toate la olală formeză o școală de opt clase într'un edificiu; în internat se primesc eleve atât din școala civilă, cât și din cîea inferioră cari plătesc pe lună 22 fl. și capătă afară de evartir, vipt bun și destul, spălat, ingrijire până și scaldă veră și érna într'un despărțîmînt anumit al institutului; dl dr. Moga — precum astă — sub decursul anului a provădut gratis institutul cu sfaturi medicale și pentru cas de bolă așădore este un despărțîmînt separat în institut.

In internat se observă ordine și curătenie exemplară; la prânz elevale mânâncă la o mésă cu directoră și cu profesorele, sunt introduse rugăciunile la mânăcare, precum la scutat și la culcat; plimbările se fac sub conducerea guvernantei și a profesorilor; sunt fixate dîle anumite în septembînă pentru d'a conversă numai în limba franceză, ori germană ori maghiară; în imbrăcămintea internistelor se observă simplicitatea, 2—3 haine sunt destule într'un an și elevelor nu li se dă ocazie de a invidia vestimentele unei altie, căci ele toate sunt imbrăcate uniform dela pălării până la ghete. Internistele între olală trăesc ca surorile într'o casă în armonie și iubire, precum adecă se și cuvine, căci abstragînd dela regulile internatului, ele sunt toate din părinti inteligenți, deci și de acasă sunt dedate a observă regulile bunei cuvînțe. — Cu un cuvînt, institutul întreg, școala și internatul, stau la nălțimea missiunii lor; am dorî numai ca să fie imbrătișat cu căldură din partea publicului român, căci în internat este loc de 60—70 eleve.

Cumă institutul acesta va avea un frumos viitor, putem ușor prognostica din interesarea cea mare a publicului din Sibiu față de toate ce se petrec întrînsul. Internistele d. es. sub decursul anului mai demulte-ori au fost invitate la mésă când la una familie, când la alta, ceea ce a facut bună impresiune atât la ele, cât și la părinti; sunt cultivate datinile străbune, serbătorile și culturile naționale între eleve; la esamen au asistat public mai numeros decât elevele înseși; la esamenul școlei civile, pe lângă directorul școlei dr. D. P. Barcian a presidat Ilustruitatea Sa dl J. Bologa în fruntea comitetului Asociației transilvane, între cari drept notabilități însemnă aci pe dnii Barițiu, archimandritii Popea și dr. Pușcariu și a. La esamenul școlei inferiore a presidat stimata dnă Maria Cosma, dimpreună cu comitetul reunii femeilor române din Sibiu și-mi pare reu că n'am intrebat, ore prin circular anume s'a chemat și a

fost obligate prin statută a se prezintă atâte dame la esamen, încă și de acele cari n'aveau fetițe la școală, au veniseră numai din interesare cătră școală? — destul că de pe fetele lor se cunoștea, că au o deosebită bucurie și că nu le pare reu de timpul ce-l petrec între eleve de dimineața până la amădăgi și după amădăgi până sera la esamen. — Interesarea damelor și a fruntașilor noștri din Sibiu ne îndreptățesc a speră, că școala aceasta cu internatul ei se va bucura de părtinirea intregului public, cu atât mai vîrtoș, căci până acumă e unica în felul ei la români de dincőce de Carpați.

După depunerea esamenelor, damele au aranjat în pădurea orașului o petrecere pentru fetițe, la care am luat parte și noi părinții și mai întreg publicul român intelligent din Sibiu: s'au dansat și jucat destul, s'au intins mese bogate; elevele voișe de succesul esamenului, publicul și părinții măngăieți de bucuria elevelor, am petrecut împreună și în voie bună până târziu sera; eu mai vîrtoș m'am bucurut de armonia frumosiei noastre inteligențe din Sibiu și măngăiat, că în centrul vieții noastre naționale și culturale avem o înțelegință atât de numerosă și conștie și mai vîrtoș că damele din Sibiu se știu atât de tare insuflare pentru cauzele noastre culturale și sociale, m'am rentors acasă aducând cu mine cele mai bune impresiuni din Sibiu.

C. G.

Moștenitorul de tron Rudolf în Bucovina.

— La 7—10 iulie. —

Cernăuți 11 iulie.

Totă țera umbrăcase straiul de serbătoare și cele mai mari pregătiri se făcură dela granița Galicii până la ceea a Ungariei. La granița Bucovinei spre Galicia, la Nepolocuți s'au redicat doue obeliscuri mari. La postamentul acelora stăteau doue domnisoare în costum național român, ținând în mâna stégul austriac și celă al țării. Aci au fost adunate mai multe mii de oameni, conduse de căpitani districtului Cotmanului, și protopopul și mai mulți preoți ai acestui district, cari cu strigătele cele mai entuziastice intimpară pe augustul ospe. Dela obeliscuri până la gara Cernăuțului erau postați lângă calea ferată țărani de prin districtele megieșe cari țineau în mâna făclii ardânde. Vîrfurile délurilor din apropierea călii ferate până la Cernăuți au fost iluminate și mai ales pompos délul din Nepolocuți. În total au fost peste 10,000 de oameni concentrați pe drumul ce ducea dela Nepolocuți până la Cernăuți.

Primirea aici, la 7 iulie, a fost una din cele mai entuziastice. Pe peron căpitanul țării dl Alesandru Vasilco a ținut cuvântul de salutare.

In salonul de primire fu intimpinat de deputații comunei și orașelor Bucovinei cu românescul: »să trăească!«

După defilarea companiei de onore se mișcă alaiul spre oraș. Cu mare greutate se mișcă convoiul prin strada de căpătenie, prin piața principală și strada domnească la palatul guvernului, unde s'a șters cvartirul Alteței Sale impărațescri, aclamat fiind cu urările cele mai frenetice și entuziaste ale populației. Tot orașul era fără frumos iluminat, începând dela gară până la palatul guvernului.

A doua zi dimineața se țină paradă militară, reprezentarea autorităților civile și militare, a deputațiilor diferite, cum și vizitarea diferitelor stabilimente și biserică din oraș.

In reședința mitropolitană principalele de coroană a fost primit la portalul ei decătră mitropolitul dr. Silvestru Morariu, și consilierii consistoriali. Mitropolitul pronunciă următoarele cuvinte: »Binecuvîntată să fie diua, în care mi su cu putință, de a salută pe Alteța Vôstre c. r. cu mare devotjune cu un »bene ai venit.« Binecuvîntată să fie pentru totdeauna ora, în care ată binevoit Alteța Vôstre c. r. de a privi zidurile aceste monumentale a grijei părințesci a Maestății Sale Impăratului nostru și ocrotitorului înalt al fondului religionar gr. or. Dănu să Ve binecuvîntede și susție pe Alteța Vôstre c. r.« Principalele de coroană a respuns: »Vă mulțămesc, dle mitropolit, pentru primrea văstre cordială; Vă mulțămesc și Voie domnilor mei consilieri consistoriali. Mă bucur mult, de a pute vizită palatul acesta aşă de frumos al bisericei gr. or., pentru care avem simpatie cele mai mari. Încă odată mulțămita mea cea mai mare.«

Dela portalul, care a fost fără frumos decorat cu stăgurile române, germane și ale orașului Cernăuți, cum și cu emblemele impărației, țării și a bisericii gr. or. bucovinene (s. Ioan Novi din Sucivă) până la strada reședinței mitropolitane formau un spalir alumnii seminariai. Atât reședința mitropolitană, cât și seminariul și casa preoților au fost frumos decorate cu stéguri. Coridorele și treptele reședinței și ateniențelor au fost asemenea frumos decorative cu tecină și flori.

Alteța Sa vizită sala sinodală, a ședințelor consistoriale, sala de audiență și capela mitropolitană. În sala sinodală admiră Alteța Sa c. r. pictura cum și arangamentul grandios al salei. În sala ședințelor fu salutat de consilierii consistoriali sub conducerea archimandritului și vicariului mitropolitan Arcadie Ciupercovici. Alteța Sa adresă căteva vorbe fiecarui consilier consistorial. În capela mitropolitană i prezintă domnia Olga Morariu, soția lui Vasile Morariu, fiul mitropolitului, un buchet fără frumos. În sala sinodală erau concentrati toți patronii bisericei gr. or. In seminar fu primit Alteța Sa de rectorul seminarial dr. Topala; spiritualul seminarial dl Dracinski împreună cu amendoi prefectii conduse pe Alteța Sa în biserică seminarială. În galeria bisericii cântă corul seminarial psalmul de primire.

Biserica catedrală gr. or. era decorată fără frumos. Intrarea în curtea ei era decorată cu arbori zugrăviți cu colorile naționale române și germane și înfrumusețați cu standardele române și germane. Portalul era înfrumusetat cu emblema Bucovinei, cap de bou și a bisericii or. bucovinene. Biserica însăși era fără frumos decorată cu stéguri naționale, cununi din tecină și flori. Poziția bisericii catedrale e romantică, fiind așezată drept în mijlocul unei grădini. La poarta triunfală fu primit Alteța Sa de mitropolit și opt preoți în ornate cu frenetice aclamări: »Să trăească!« și de aici condus în biserică. După sărutarea evangeliului se prezintă Alteței Sale pâne și sare. În biserică s. Parascheva fu primit Alteța Sa de cătră mitropolitul, gremiul consistorial, protopopul districtual și preoții districtului, cari formau spaliul dela poartă până la ușa bisericii.

La universitate fu primit Alteța cu aclamări de »să trăească!« și se inscrise în albumul universității. La fabrica de lemn se interesă Alteța Sa despre referințele și progresul stării economice ale țării și respică dorința, că resbelul vamal cu România va fi curmat căt mai curând. La școală de meserie admiră Alteța Sa expoziția bine aranjată a industriei casnice din Bucovina.

In grădina publică erau postate 12 grupe de țărani, cari primiră pe Alteța Sa cu jocuri naționale

și frenetice aclamări. Alteța Sa vorbi cu mai mulți țărani, intrebând de referințele lor economice.

In audință au fost primiți reprezentanții autorităților civile și militare, mitropolitul, comitetul țării, aristocrația română, societatea pentru literatură și cultura română în Bucovina, condusă de președintele ei Victor baron de Stircea, societățile rutene, polone, germane. Conducătorul deputației aristocrate a fost dl Alesandru baron de Vasilescu. Alteța Sa binevoi de a se întreține cu baronul Petru și Stircea.

Sera a fost un mare conduct de făclii, la care cântară societățile filarmonice germane și române cântecul »Mein Oesterreich«, »cântec serbătoresc« de C. R. Carasz și un cântec rutean. Alteța Sa chiama după serenadă la sine pe conducătorii societăților filarmonice. Tot orașul a fost fără splendid iluminat.

A doua zi dimineața la 6 ore porni dela gara »grădina publică« spre Rădăuți. Pe tot drumul până la Rădăuți au fost postați țărani, cari salutau cu aclamații frenetice pe Alteța Sa. Lângă cortul Alteței Sale desfilară banderul de Români, Lipoveni, și Germani sub conducerea lui de Micu. La intrarea în oraș se ridică o pôrtă triunfală în stil român, fiind tot orașul decorat festiv.

De aici porni la mănăstirea Sucevița, unde i s'a făcut érăs o primire imposantă. Portalul antic al mănăstirii a fost decorat festiv și aci îl primi cu sare și pâne igumenul Filipovici cu călugării. Alteța Sa vizită biserica mănăstirii, cum și chiliele călugărilor și se interesă fără mult de anticitățile române păstrate în mănăstire. După o petrecere de 3 ore, se întorse Alteța Sa la Rădăuți.

A doua zi, duminecă intră 10, dimineața la 4 ore porni Alteța Sa spre Câmpulung, asistând la punerea fundamentalui bisericii românești de acolo. După amădi porni la Cârlibaba, situată la granița Bucovinei spre Ungaria. Trecând delul Mesticanilor Alteța Sa a fost încântat de romanticitatea munților bucovineni. Dela Cârlibaba călări la muntele Lucea. Sera se întorse în plăie la Cârlibaba, unde inoptă. A doua zi la 4 ore, călători spre granița Bucovinei, unde luă remas bun dela căpitanul și președintele țării.

Dionisiu O. Olinescu.

Băile Herculeane (Mehadia.)

Timpul să inseninat, sezonul mare a inceput, lumea se adună din toate părțile. Mehadia ia și acest an aspectul seu obișnuit. Prețurile, ce în anii precedenți erau cause său preteste de unele nemulțumiri, satisfac acum pe toți, reducându-se în toate cu 30 p. c. Regule noi, tarife fine sunt stabilite de minister: un inspector nou, contele Porcia, om amabil și de pace, supraveghiează totul spre mulțumirea generală.

Profitând de exemplul dat de Suveranii ambelor țări prin cordiala întâlnire a impăratesei-regine cu regale și regina României, națiunile vecine viețuesc aci în armonie și bună înțelegere. Societatea e animată; în fiecare sără dans, concert, teatrul său tombole. În splendidul salon vedi adunate ilustrații din toate țării. Acăi un print-regal (incognito) cu augusta-i soție, ministri, ambassadori, generali, artiști célébri, militari superiori, compun societatea de elită.

Ca nume cunoscute cităm unele care ne vin în minte: Es. S. fostul ministru-președinte Szlávy, generalii Scudier, John Buckley, venit din Indii și tatuat ca un indian, baronul Ursu de Margineni, principesa Zoe Ghica, dna Elena Otetilișanu, a cărei salone sunt atât de renumite în București, gener. Solomon

n. Ghica, dna Suțzo cu grațiosa sa fiică, dna Condurato, dna Constanța de Dunca-Schiau cu drăgălașă și generalmente iubita sa fetiță, domnul și dna major Șaguna, barona Hartemüller, D. Giuvara ministru plenipotențiar la Belgrad, dl Nanu vicepreședintele Senatului din București, baronul Schroll, baronul Barko și gentila baronessă fiica sa, sumă de oficeri superiori cu familiile lor distinse, dra Barsescu cu mai mulți artiști dela Burg din Viena etc.

Nu citez gazdele, adeca amabilele familii Tatarzi, conte Porcia, dr. Popoviciu, dr. Vuia și a., cari primind străinii cu atâtă cordialitate, le fac petrecerea atât de plăcută.

Ionescu cu trupa sa a jucat ieri înaintea unei săli pline de un public de toate naționalitățile; săptămâna viitoare se așteaptă celebră cântatrice română dna de Vladaia; petrecerile se repetă astfel, încât bolnavii uită de boala lor, ceea ce voesc a dice, că se vindecă pe nesimtite.

Nu am menționat noile băi Szapáry atât de confortabile și lăsuoase, pentru că anul trecut pressa întrăgă s'a ocupat de ele. În adevăr petrecerea Maestății Sale de astă primăveră a fost de bun augur și estinatatea din acest an încă n'a stricat băilor, din contră.

— a.

Balul din Beclan.

— La 17 iulie. —

Balul românesc din Beclan, ținut cu asemenea succes ca și în anii trecuți, duminecă în 17 I. c., a fost bine cercetat de elita inteligenței din acest colț nordic al Ardealului. Mai bine reprezentată a fost tagma preoților.

S'a arătat un progres național din partea secului frumos, că damele:

Domnica Juga preotă în Negrești, Paulina Cherestea preotă în Sânt-Ioana și damelele: Maria Pușcariu în Sântejude, Lucreția Făgărășanu Teure, Laura Veturia Mureșianu Șireag, Maria Secui Arpașteu, Emilia Mureșianu Sesarm, Maria Balanu Brașfalău, Lucreția Sigartea Sîntereag, Iuliana Chita Minthiu rom., Cornelia Anca Sântejude, Maria Cupșa Odorheiu, Aurelia Rusu Ciaga, Flórea Pop Teure, Maria Cibocu Odorheiu și dna Ana Macaveiu Natal, au apărut în costum național — 15 înse, va să dică cu 9 mai multe ca în anul trecut.

Dintre dame în costume moderne am onorează a aminti pe următoarele :

Iuliana Făgărășanu protopopă în Teure, Raveca Hermanu protopopă în Deș, Pușcariu protopopă în Sântejude, Deac protopopă în Iliașua, Maria P. Mureșianu în Șireag, Flórea S. Moldovan, Grec — din Beclan, Maria P. Verticu din Mocod, Domnica Mureșianu, Marta Petri din Maluțiu, Pop din Zagra, Boeriu din Gherla, Paul Salvan din Ciaba, N. Balanu din Brașfalău, Anton Precup Chiuză, Ilie Iuga Chintelnic, George Micu Nușfalău.

Domnișore: Flórea Cupșa din Cupșeni, Șoldea din Mititeiu, Domnița Huza din Ciaba, Boeriu din Gherla, Maria Pop din Zagra, Balanu din Brașfalău, Tergoveț din Mageruș.

Jocul istoric »călușerul« l'a produs tinerii: Pompeiu Făgărășan teolog absolut din Teure, Teofil Grigorescu invetator în Bistriță, Ioanu Rusu stud. VIII cl. din Minthiu rom., Victor Avram invetator în Borgo-Tiha, Dumitru Făgărășan stud. abs., Iacob Făgărășan stud. de cl. VIII., Georgiu Manciu stud. VIII cl., toți din Teure și Iuliu Chita invet. în Pria, Silvanie, între aplausurile generale ale publicului present.

Inainte de paușă dl Simi. P. Simon preot gr. c. în Șomfalău a ținut o cuvântare potrivită despre însemnatatea acestor conveniri sociale și la fine mulțamește micei inteligențe din Beclean ca arangiatoreea petrecerii, cu deosebire preotului local Grigore Pușcariu, invetatorului Simeon Moldovan și dlui Ioan Grecu, care întărimpare a fost primită cu aplause frenetică.

Nobilul conte Paul Bethlen a donat în scopul balului 15 fl.

Dl Petru Mureșian nu-a adus din Deș dela dd. Augustin Munteanu 2 fl., Gabriel Manu avocat 1 fl 20, Alesandru Racoți asesor orf. 1 fl 20 cr., dela sine 60 cr. suma 5 fl.

Dl Marin căpitan în Bistrița a trimis 1 fl 20 cr. În bal s-au primit suprasolviri dela dd. Lazar Huza not. consist. în Gherla 1 fl., Mihail Făgărășan prot. gr. cat. în Teure 2 fl., dr. Böhm medic în Beclean — 80, Emil Negruț medicinist din Gherla — 80, Quintil Brehariu oficial dominal în Nușfalău — 80, Alesandru Horvat — 30 cr., cărora li se aduce mulțumită publică.

Intratul cassei a fost 169 fl. 10 cr., spesele fiind 69 fl 10 cr., venitul curat a fost dară 100 fl. sumă destul de frumosă, în favoarea școalei.

Între impreugurările actuale aceasta este unica convenire a Românilor din părțile nordului transilvan, deoarece adunarea desp. XII al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român cu greu cred că se va putea întâlni în estimp. (De ce? Red.)

A durat aceasta petrecere curat românească până în dalba țiuă, când cu toții am părăsit sala, părându-ne reu, că n'a fost mai lungă noaptea aceasta de vîră scurtă în sine, și ducând fiecare acasă cu noi cele mai plăcute suveniri.

Constantin.

LITERATURĂ SI ARTE.

Școli literare și artistice. Dl Mirea, cunoscutul pictor din București, a făcut de curând portretul dlui Hășdeu; dl dela Vrancea publică în »Românul« un studiu foarte frumos asupra acestui portet, căre, dice, este plin de relief și de viață. Dl Gr. Tocilescu face esplorațuni archeologice prin Dobrogea. Dl C. Pascali, tinerul pictor român, absolvent al Academiei de pictură din München, s'a instalat la București. Dl N. E. Grant, un tinér român, a isbutit între 400 de concurenți a fi primit la școala de bele-arte din Paris; dênsul a espus și un tablou în »salon«, care a fost foarte mult admirat.

Poetul Eminescu, după informația pozitivă ce primim din »Curierul român« dela Botoșani, se află din di în di mai bine. Se poate să se că este aproape de convalescență bôlei sale. Încă slab de suferințele ce a avut să indure, e nevoie a mai păzi patul vr'o căteva zile. Nu mai prezintă însă nici o turburare manifestă din partea sistemului nervos; rânila delă picioare sunt vindecate; mânană cu apetit; respunde la toate întrebările, întreținând chiar și rîul conversațiilor și somnul i este finisit. Nu manifestă însă nici o dorință pentru nimic. Recăpătând din forță, va avea mare trebuință, după cum i-au recomandat și medicii, de o cură seriosă la vr'unul din stabilimentele balneare.

Revista „Convorbiri Literare“ în nr. 4 publică actul al treile din »Maria Stuart« traducere metrică de Iacob Negruzz; Lascăr Viorescu, de V. Kotzebue, trad. de A.; Kamadeva, poesie de M. Eminescu, pe care o reproducem în nr. de acumă al foii nostră;

Obiceiuri la Bobotăză, de Dumitru Stănescu; continuarea din »Don Quijote«; în urmă poesii de Ciru Ezenomu și Veronica Micle.

Carte de gimnastică. A apărut și se află de vîndare la toate librăriile din București »Carte de Gimnastică« pentru usul școalelor primare și secundare de fete, prelucrată după un manual de același fel, aprobat de ministerul instrucției publice din Franța, de dl George Moceanu, vechi profesor de gimnastică.

Anticoități. În dilele trecute, scrie »România«, bisericile și mănăstirile vechi din Bucovina au fost vizitate de dl Lecomte de Nouy, renumitul restaurator al catedralei Curtii de Argeș, și de doi arhitecți Sterianu și Le Perier. Au vizitat toate bisericile din Suciva, apoi mănăstirea Humorului, și au plecat la mănăstirea Putna, Sucevița etc., de unde vor pleca apoi la Ceruăuți pentru a vedea muzeul de anticoități religioase dela mitropolie.

Diaristă. Capitala României s'a mai imbogațit cu un diar cotidian, cu »Sentinela«, al cărei director este dl Gr. H. Grandea.

TEATRU SI MUSICA.

Școli teatrale și musicale. Artistul D. Ionescu, bine cunoscut publicului de dincăce de Carpați, a jucat în săptămâna trecută la Turnu-Severin, de acolo a venit la Orșova unde asemenea a dat câteva reprezentări; de aici a trecut la băile herculeane, jocond și acolo, după cum ne informeză și corespondința de mai sus. Dl D. Popovici, cunoscutul bariton din România, dimpreună cu soția sa a fost primit duminecă de către regina României la castelul Peleș; după luarea cîciului, a cântat mai multe piese; din Sinaia dl Popovici a plecat la Viena și Berlin. Trupa Tardiny-Vladicescu jocă acum la Galați, unde s'a dus din Bîrlad. Dra Sofia Musicescu, cu ocazia trecerii prin Iași a reginei Serbiei, a avut ocazia să se producă înaintea aceleia; regina sosind acasă, a trimis drei Musicescu un inel cu inițiala N. și cu corona regală d'asupra; inițiala și corona sunt presurate cu brillante.

Societatea pentru fond de teatru român. Terminul adunării generale din Orașa a ficsat pe 13/25 septembrie an. c. Inteligența română din Orașa a ales un comitet aranjator, care s'a și constituit alegând president pe dl avocat Baltazar Muntean, vice-president dl avocat Ion Lepa și secretar dl adj. adv. Alessiu Mangiuca, toti din Orașa. Comitetul acesta va luă toate măsurile ca și acesta adunare culturală românească să fie o nouă probă de progresul ce facem noi Români pe terenul desvoltării intelectuale.

Concert în Bocea-montană. Duminecă la 10 iulie s'a aranjat în Bocea-montană un concert, care a avut un succes frumos. Programa a fost următoarea: »Marșul cântăreților«, cor bărbătesc de C. G. Porumbescu. »Crucea roșie«, duet cântat de dra M. și P. Telescu. »Senin și Furtună«, cor bărbătesc de I. Vorobchievici. »Nu me uită«, cor mică de E. Popescu. »Arde«, cor bărbătesc. »Cântec de primăvară«, quartet de C. G. Porumbescu, execuțat de corul mică. »Stău României«, cor bărbătesc de C. R. Karras. După concert a urmat joc, care a ținut până în dijori.

Petrecerea aranjată în M. Ludoș de inteligență din loc și giur, în folosul edificandei biserică de acolo, a reușit într-un mod splendid. Concertul dat de junimea universitară a reușit peste totă așteptarea, cu deosebire gentila domnișoră Otilia Brândușan dela Blaș execuțând pe piano »Grand caprice« op.

60, din *Traviata* de J. Aschen — a secerat o plăie de aplaște. Distinsul nostru măestru de muzică din Blaș, dl Iacob Mureșian, executând pe piano »Fantasia română« și *Allegro Capricioso* — compuse de insuși domnia-sa, ne-a dovedit un preț trumos talent, și un suflet induioșat de poesia și durerile doinelor din popor. Ce să dic de dl George Simu, înzestrat cu o voce sonoră și dulce, declamând »Invingerea lui Mircea asupra lui Baiazed«, din satira a III-a a nemuritorului Eminescu. Dsa a șciut să entuziasmeze publicul, escitând mândria strămoșescă, încât cetiai o bucurie nespusă pe fețele noastre a tuturor. Aproximativ 400 de persoane au onorat cu prezența aceasta petrecere, și de și era și o mulțime de străini din loc și giur — cu multă satisfacere pot să spui, că a fost o petrecere adevărat românescă. Onore damelor noastre, care prin coversarea lor dulce românescă, precum și prin portul lor, imbrăcând aproape 20 costumul național atât de pitoresc — au dat petrecerii adevăratul ei caracter. Nu a vădut Ludoșul, și nici întregă câmpie o astfel de petrecere; străinii remaserau incremeniți vădând atâtă flore de român — ascultând mândrele doine românești, admirând jocurile noastre naționale, — jucându-se în paușă »Călușerul« și »Bătuta« de către 12 tineri în uniformă — și mai pe sus uimindu-se de ordinea și afabilitatea proprie poporului românesc. Venitul acestei petreceri ajunge aproape 600 fl. v. a. Er venitul moral este nespus, dând a înțelege ori și cui, căt de mult ține românul la limba și la sfintele lui obiceiuri. Onore junimei noastre și mai pe sus onore dlui Nicolau Solomon, protopopul neobosit și aproape singurul în acestea părți la locul seu! Onore dlui proprietar Vasile Moga, care nu a crătat nici o jertfă, nici o osteneală intru reușirea acestei petreceri! — cor. ord.

Teatrul din Oraiova. »României Libere« i se comunică din Craiova: Teatrul Teodorini din acest oraș se va dărâma; er în locul seu se va ridică, cu spesele domnișorei Elena Teodorini, un altul, care va fi gata chiar pentru stagiunea viitoare. Se dice — și ne place a trage nădejde — că dșoara E. Teodorini va canta cea dintîu în teatrul construit de dsa pe ruinele acelui construit de tatăl seu. De astă dată — realizându-se toate aste frumose săgădueli — dșoara E. Teodorini se poate aștepta la niște adevărate ovății dela Craioveni.

CE E NOU?

Scriri personale. Maj. *Sa regele* petrecând în luna viitoare la manevrele din Ardeal, va sta o zi și la Cluș; se dice că atunci va vină și face vizită acolo și regele Carol al României. — *Dna Elena Filitiș* n. Radovici a pus la dispozițunea Reuniunii femeilor române din Brașov cvartirul aflător în casa părințescă din 4 odăi, pentru ca acolo să se instaleze internatul Reuniunii. — *Dl Cogălnicean* va pleca dilele acestea la Paris, însoțit de unul din fiili sei, spre a se supune unei operațiuni. — *Dl Stefan Godian*, candidat de avocat, a fost numit practicant de drepturi la tribunalul din Biserica-Albă. — *Dl C. Alecsandru Popa*, student la facultatea de medicină din Viena, este condamnat de către curtea de apel din acel oraș la 50 de florini amendă, pentru că s'a bătut în duel cu un alt student anume Hugo Fröschl, pe care l'a rănit cu spada în două locuri.

Hymen. *Dl Nichita Luculeț*, profesor în Craiova, originar din Avrig, s'a logodit cu dșoara Tecla Ardeleană din Deva.

Reuniunea femeilor române din Brașov a înființat, după cum se știe, un internat, cu scop de a

instrui fetițele așediate aci în menajul casei, precum și în diferite lucruri de mână, ce cad în sfera unei bune economie, și anume se înveță aci: a) A pregăti tot felul de mâncări; b) a spăla și a călcă tot felul de albituri; c) a căse la mașină albituri și vestimente; d) a törce, a țese pândă, postav, covore și alte lucruri pentru trebuințele casei (industria de casă); e) a cultivă legumi; f) reguli higienice. În acest internat se primesc: A. *Interne*: 1. Fără plată fetițe orfane, sărace, care vor fi absolvat 3-4 clase primare, și vor fi implinit 14 ani. Aceste fetițe vor provadă totale servită interne. 2. Cu plată se primesc: parte fetițe de acele care au absolvat clasele primare și vor să se califice numai în lucrurile, care se instruiesc în internat; parte de acele, care pe lângă aceasta calificare vor să continue învățământul la vreuna din școalele din loc. Pentru instrucțunea în lucrurile de sub a, b, c, d, e, f, precum și pentru întreaga alimentare (nutrire) se plătesc anticipativ 10 fl. pe lună pentru fiecare fetiță. B. *Esterne*: Fetițe de acele din Brașov, care vin în internat numai peste zi, plătesc pentru instrucțunea de sub punctele a) până la f) precum și pentru mâncarea de prânz și de seră (ojină) 6 fl. pe lună. Părinții, care voiesc să-și așeze fiicele lor în acest internat, au să se adreseze la subscrisa presidentă până la 15 august st. v. *Agnes Dușou*, m. p. presidentă. *Dr. Nicolau Popu* m. p. actuar.

Dela băi. *La Valea* (Előpatak) visitatorii sosesc, înmulțindu-se pe zile de merge; apa este excelentă, odăile sunt forțe bine aranjate și sunt ieftine. Se fac preumblări continue prin munți. Orchestra este bună și execuția arii românești, conform programului stabilit de direcția băilor. — *La Sinaia* sesonul e la culme; regele și regina și o mare parte a lumii înalte bucureșcene, petrec acolo; săptămâna trecută la castelul Peleş a fost un mare dejun, la care s-au întrunit ministrii reșidenți ai statelor străine cu soții lor și notabilitățile aflătoare acolo.

Conferințe învățătoresci. În diecesa Caransebeș conferințele pregătitoare cu comisarii școlari se vor ține în Caransebeș la 15, 16 și 17, era conferințele cu învățătorii în protopopiate se vor ține în 22, 23 și 25 august c. n. În protopopiatul Caransebeș comisarul va fi Ioan Oprea, la Lugos profesorul de pedagogie Patriciu Dragalina, la Făget învățătorul Stefan Albu, Jebel inv. Ioan Marcu, la Ciacova inv. Aureliu Dragan, la Vărșet inv. Martin Tap, la Biserica-Albă inv. Trăian Lintă, la Orașa inv. George Tunea. — *La 31 iulie* n. se va ține la Cohalm conferința învățătorilor din protopopiatul gr. or. al Cohalmului, sub presidiul dlui protopresbiter r. D. Mircea, notar substitut Ioan Roșca. — *Adunarea generală* a Reuniunii învățătorilor români din protopopiatul Timișoara-Vinga, Belinț și B. Comloș, se va ține la 29 august n. în Timișoara. Cu astă ocasiune se vor decerne și cele trei premii de către un galben, anunțate de comitet.

Petrecere de veră. *La Monor* se va aranja în 24 iulie, de către junimea studiosă din pregiurime, o petrecere de veră cu dans; vînitorul curat e destinat pentru fondul școlei române de fetițe din Monor, care se va înființa acolo. Presidentul comitetului aranjator e dl Vas. Duma, secretar dl Ioan Pop.

Caractere femeiescă. Doue procese sensaționale au scos la iveală din nou, ciudătenia caracterului femeilor la osebite nemuri. În cel dintîu proces, petrecut în Germania, se trata despre o femeie găsită cu capul zdrobit, și care murindă denunțase de ucigaș pe bărbatul seu; pe care cu toate acestea, judecata l-a dovedit cu total nevinovat. În cît nu se știe decă femeia a voit să-și răsbune pentru vr'o infidel-

tate a soțului ce i-a venit în cuget în momentul când era să-și dea sufletul, ori dacă a mințit de geaba. În al doilea cas, un proces petrecut în Franția, este vorbă de un tinér de bună condiție, care iubiște o veră frumosă pe care însă nu o putea lăua în căsătorie din cauza săraciei. O altă verișoară bogată se amorează de tinér cu care se și logodă. Dar logodnică cade bolnavă de moarte; și cu un cés mai nainte de a-șa să fereștui, spune părintelui ei, că logodnicul e un om de nimic, un pungaș, că l-a văzut furând inelul de brilant al mamei sale, adăgând: plâng pe bieta mea veră, de se va mărită cu acest om! După care moare; și inelul de preț negăsindu-se, logodnicul fu acusat de hoție. Opinia publică îl acusă chiar că e omoritorul logodnicei sale, pe care a otrăvit-o pentru că prin moarte acesteia venia la moștenirea averii verișoare cea săracă! În sfîrșit autoritatea dispune desgroparea repăsatei, spre a se face disecția unei legături, și atunci se găsește în pântecele morții inelul de brilant! Logodnică muribundă înghițește briliantul, spre a da credință acuzației ce aducea logodnicului, pe care îl iubiște cu infocare și îl impiedică astfel, din gelozie, să se căsătorească cu celalăță veră. Este observat la aceste două eroine, că francesa este cea mai ciudată și dramatică criminală și aceasta vine de acolo, că francesa e de o natură superioră celei germane.

Soiri scurte. Arieșana, institut de credit și economii din Turda, să-a inceput activitatea la 15 iulie. — Reuniunea femeilor slovace »Jivena«, va aranja la sfîrșitul lui septembrie o expoziție de industrie în orașul Tureș-St.-Martin: ministerul de culte va fi reprezentat prin un ampluat de frunte.

Necrolog. X. Aleșandru Athanasziewits, procuror reg. în Lugoș, a început din veră la 16 iulie, în anul 67 al vieții sale. Il gelește: vîdua: Teresia Athanasziewits, fetele: Sofia Athanasziewits, Livia Bésán, Virginia Dregán. Nepoții: Corneliu Bésán, Cornelia Bésán, Aleșandru Bésán, Virgil Bésán; Nerva Dregán, Brutus Dregán și ginerii: Michail Bésán, Ioane Dregán.

Salon higienic.

Dece reguli pentru cei ce se scală. L. Kruger, profesor la școala de înnotat, ale cărui sfaturi au de temei o experiență indelungată, recomandă următoarele dece reguli pentru cei ce vor să se scalde și cări — reguli — merită totă luarea aminte: 1. Fiind emoționat vehement nu te scăldă! 2. Fiind cuprins de o indispoziție grabnică, în decursul indispoziției nu te scăldă! 3. După nopti veghiate și după ostenele mari nu te scăldă, mai înainte dă-nu te odihni căteva ore. 4. După o mânăcare bogată și mai ales după beuturi spirituoase nu te scăldă! 5. Drumul până la locul de scalde să-l faci în tempo moderat! 6. După sosire, cercetă afundimea și curgerea apei! 7. Desbracă-te înainte și apoi indată te aruncă în apă! 8. Sai cu capul înainte în apă, ori te afundă mai lin în apă, decă nu cetezi a-te asverli cu capul la fund! 9. Nu petrece mult timp în apă, mai ales decă nu ești puternic! 10. După scăldă trăcă trupul pentru a promova circulația săngelui, imbracă-te îngribă și fă o plimbare. — Scalda și înnotarea sunt folositore pentru desvoltarea fizică și spirituală nu numai pe timp călduros, dar și pe timp recoros, decă se vor observa regulele de mai sus.

Vinul roșu (se înțelege vinul natural) este tot ce poate fi mai bun pentru a spăla ranele. El curăță rana și activează vindecarea ei. Întrebunță-l deci în locul ori-cărei unsori.

Ghicituri.

Culese de Nicolae Corches.

Acesta e a noastră, dar la noi nu poate locui, cu altii ori unde se poate duce în lume. Nu e trup și totuș pismătărețul o poate ucide și trăind noi, o poate îngropă măcar că omul nu are nici o visterie mai scumpă decât aceasta nici în viată nici după moarte?

Veste bună său numele bun.

Ce e acea, de-l pun jos plâng, de-l i-au susținută?

Lanțul.

Pădurea-mi este mamă, în apă locuiesc, cale lungă umblă și după mine urmă nu las?

Corabia.

Stă în cap și cap nu are, păr are și piele ba?

Perucha.

*

Deslegarea ghicitorei de semne din nr. 21:

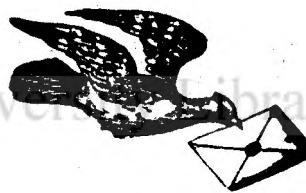
De-aș trăi cât lumea 'ntrăgă,
Gândul meu la tine, dragă,
Vecinic, vecinic, va sbură
S-ori ce e mai sfânt în mine,
Dulce ânger, pentru tine,
Pentru tine-l voi păstră.

Vas Alecsandri.

Deslegare bună primirăm dela domnene și domnișoarele: Amalia Crișan, Iosefină Popescu, Eugenia Muntean, Maria Brattă, Lucreția Cosma și dela dl Sever Barbu.

Premiul l'a dobândit dna Iosefină Popescu.

Poșta Redacțiunii.

Rugare. Făția noastră, în partea ei socială, dorind să fie o oglindă a vieții noastre sociale, rugăm pe toti cetitorii noștri care iau parte la petreceri de veră, excursiuni și fac undeva băi, să binevoească și ne trimit notișe despre mișcările sociale de pe acolo.

Mi-ai dat. Nici nu-i nou, nici nu-i scris frumos.

Dlui Th. A. Au sosit. Salutare!

Potocieni. Vor urmă. Dar niște schițe și impresiuni nu ne-ai putea trimite?

Versurile. Cersitorul, Măndrei mele, Un epitaș, sunt niște încercări foarte primitive. Prima impresiune însă ce ele ne fac, este, că autorul lor nu știe încă românește.

Mureș-Dates. În nr. viitor.

Călindarul săptămânei.

Înua săpt.	Călindarul vechiu	Călind nou
Duminică	7. Ev. dela Mateiu c. 9, gl. 6, a invierii 7.	
Duminică	12 Mart. Proclu și Ilarie	24 Christina
Luni	13 † Sob. Arch. Gavril	25 Jacob
Marți	14 Ap. Achila	26 Ana
Mercuri	15 MM. Ghirie și Iudita	27 Berthold
Joi	16 Mart. Antinogen	28 Siegfried
Vineri	17 Mart. Marina	29 Marta
Sâmbătă	18 Iacint și Emilia	30 Beatrice

Rugăm

pe aceia a căror abonamente au expirat cu nr. 26, să binevoească și le înnoi de timpuriu, căci numai cu abonamente plătite regulat înainte putem să susținem »Familia«. Cei ce nu vreau să mai fie abonați, binevoească și ne înnapoiă numerul acesta, ca să-i ștergem din registrul abonaților.

Cei ce încă nu său achitat abonamentele, binevoească și refuț datoria, plătind pe viitor înainte, căci în casul contrar li se va sistă espedarea.